

חזון יוחנן

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
22	21	20																

הפרק 1

חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן

²אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה

³אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת

⁴יוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו

⁵ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו

⁶ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן

⁷הנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרוהו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן

⁸אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות

⁹אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח

¹⁰ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר

¹¹ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחהו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא

¹²ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב

¹³ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו

¹⁴וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש

¹⁵ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים

¹⁶ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בגבורתו

¹⁷וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והח!

¹⁸ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות

¹⁹ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן

²⁰את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנח

הפרק 2

אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחז בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב

²ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים

³ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת

⁴אך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה

⁵זכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב

⁶אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני:

⁷מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים

⁸ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי:

⁹ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן

¹⁰אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים

¹¹מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינזק במות השני:

¹²ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה

¹³ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן

¹⁴אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות

¹⁵כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי:

¹⁶שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי:

¹⁷מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנוז ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל

¹⁸ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל

¹⁹ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים

²⁰אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעוה את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים

²¹ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה

²²הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם

²³והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלליו

²⁴אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלך ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר

²⁵אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא

²⁶והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטון על הגוים

²⁷ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי:

²⁸ונתתי לו כוכב השחה

²⁹מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות

אל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת

²שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים

³זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כגנב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך

⁴יש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראויים הם לזאת

⁵המנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו

⁶מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות

⁷ואל מלאך קהל פילדליפא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח

⁸ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגרו כי גבורת מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי

⁹הנני נתן אנשים מכנסית השטן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים המה הנני עשה אשר יבאו להשתחות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך

¹⁰יען שמרת דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון העתידה לבוא על תבל כלה לנסות את ישרי הארץ

¹¹הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נזרך

¹²המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי החדש

¹³מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות

¹⁴ואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת האלהים

¹⁵ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם

¹⁶כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי

¹⁷כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני ועור וערם

¹⁸אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה

¹⁹[12-02] אני את כל אשר אהב אוכיחם ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמד!

²⁰[12-02]

²¹המנצח אתננו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו

²²מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות

הפרק 4

יהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתיו כקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את אשר היה יהיה אחרי כן

²וכרגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא

³והישוב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראהו כעין ברקת

⁴וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים יושבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם

⁵ומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים

⁶ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים מלפניהם ומאחריהם

⁷ודמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה השלישית כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף

⁸ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפנימה הנה מלאות עינים ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יבוא

⁹ומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים

¹⁰אז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרוניהם לפני הכסא לאמר

¹¹לך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו

הפרק 5

ארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות

²וארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו

³ולא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו

⁴ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו

⁵ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמיו

⁶וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל כל הארץ

⁷ויבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא

⁸ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת אשר הנה תפלות הקדושים

⁹וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחטת ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגו'

¹⁰ותעש אתם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ

¹¹וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים

¹²קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה

¹³וכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי עולמים

¹⁴ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם ויישתחוו לחי עולמי העולמים

הפרק 6

ארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת כקול רעם לאמר בא וראה

²ואביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינצח

³וכפתחו את החותם השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה

⁴ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב גדולה

⁵וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא וראה ואביט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו

⁶ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת

⁷וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה

⁸וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאלו יוצאת לרגליו וינתן להם שלטון על רביעית

הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ

⁹ וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם

¹⁰ ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ

¹¹ ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם

¹² וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם ¹³ וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פגיה

¹⁴ והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם

¹⁵ ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים

¹⁶ ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השח

¹⁷ כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב

הפרק 7

א אחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ

² וארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר

³ אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם

⁴ ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל

⁵ לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף

⁶ לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף

⁷ לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף

⁸ לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט בנימין חתומים שנים עשר אלף

⁹ אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם

¹⁰ ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה

¹¹ וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים

¹² ויאמרו אמן הברכה והכבוד והחכמה והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן

¹³ ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי המה ומאין באו

¹⁴ ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השה

¹⁵ לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן משכנו עליהם

¹⁶ לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכם שמש ושרב

¹⁷ כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם

הפרק 8

1 כפתחו החותם השביעי ויהי דממה בשמים כחצי שעה
2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות
3 ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם תפלות כל
הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא
4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים
5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות ורעמים וברקים
ורעש
6 ושבעה המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע
7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ וכל
ירק עשב נשרף
8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים
לדם
9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלשית האניות נשחתה
10 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישית הנהרות
ועל מעינות המים
11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו
12 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש ושלשית הירח ושלשית הכוכבים למען
תחשך שלישיתם והיום לא יאיר שלישיתו וכן גם הלילה
13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי לישיבי הארץ משאר
קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע

הפרק 9

1 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום
2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר
3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטון עקרי הארץ
4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר
אין להם חותם אלהים במצחותם
5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב
6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם
7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם
8 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה
9 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה
10 וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו לענות את בני האדם חמשה חדשים
11 ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפוליון בלשון יון
12 הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתיים
13 והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים
14 ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על הנהר
הגדול נהר פרת
15 ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישית בני האדם
16 ויהי מספר צבאות הפרשים שתי רבבות ואני שמעתי מספרם
17 וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכביהם אשר שריוניהם כעין אש ותכלת וגפרית וראשי הסוסים
כראשי אריות ותצא מפייהם אש וקיטור וגפרית

¹⁸ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם
¹⁹כי כח הסוסים בפיהם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו
²⁰ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחוות עוד
לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו
²¹ולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולגנב

הפרק 10

ארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש
ורגליו כעמודי אש
²ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ
³ויקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם
⁴וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר
דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת
⁵והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים
⁶וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל
אשר בו כי לא יהיה עוד זמן
⁷אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו
הנביאים
⁸והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד
המלאך העמד על הים ועל הארץ
⁹ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אותו וימר לבטנך אבל בפיו יהיה
מתוק כדבש
¹⁰ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו והיה בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אותו וימלא בטני מרורים
¹¹ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים

הפרק 11

אינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת
המשתחווים בו
²ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה
ארבעים ושנים חדשים
³ואתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים
⁴אלה הם שני הזיתים ושתי המנורות העמדים לפני אלהי הארץ
⁵וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות
יומת
⁶ולהם השלטון לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל
הארץ להכתה בכל נגע מדי יחפצו
⁷ואחרי השלימם עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם
⁸והיתה נבלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם
אדנינו
⁹ורבים מן העמים והמשפחות והלשנות והגוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את
גויתם לשום בקברים
¹⁰וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את יושבי
הארץ

¹¹ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייהם

¹²וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם ראים אתם

¹³ובשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשארים רעדה אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים

¹⁴הצרה השנית חלפה הלכה לה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא

¹⁵והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה ממלכת העולם היתה לאדיניו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים

¹⁶ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים

¹⁷ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי לבשת עזר הגדול ותמלך

¹⁸והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקטנם ועד גדולם ולהשחית את משחיתי הארץ

¹⁹ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש וברד כבד:

הפרק 12

אות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים

²והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה

³ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים

⁴וזנבו סחב מן השמים שלישית הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה

⁵ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו

⁶והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים

⁷ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו

⁸ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים

⁹ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו

¹⁰ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה

¹¹והם נצחיו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות

¹²רבו על זאת שמים ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי קצרה עתו

¹³ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר

¹⁴ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש

¹⁵וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהה

¹⁶ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התנין מפיהו

¹⁷ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע

הפרק 13

1 | אהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים

2 | והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב

3 | וארא והנה אחד מראשיה כפצוץ עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה

4 | וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה

5 | וינתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים

6 | ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים

7 | וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגו'

8 | וישתחוו לה כל ישרי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבוח מיום הוסד תבל

9 | כל אשר און לו ישמע

10 | כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים

11 | וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שה ומדברת כתנין

12 | והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה

13 | ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם

14 | ותתעה את ישרי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישרי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותח:

15 | וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימן משתחווים לצלם החיה מות יומתו

16 | ותעש כי כלם למקטן ועד גדול אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם

17 | וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה

18 | בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש מאות וששים ושש

הפרק 14

1 | ארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם

2 | ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם

3 | וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ

4 | אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה

5 | ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים

6 | וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישרי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם

7 | ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ

8 | ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי השקתה כל הגוים מיין חמת תזנתה

⁹ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו

¹⁰גם הוא שתה ישתה מיינ חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השם

¹¹ועשן עננים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחווים לחיה ולצלמה ואשר ישא את תו שמה

¹²בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת ישוע

¹³ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם

¹⁴וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגל מלטש

¹⁵ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ

¹⁶וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה

¹⁷ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו

¹⁸ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם

¹⁹וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישליכם בגת חמת אלהים הגדולה

²⁰ותדרך הגת מחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס

הפרק 15

ארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים

²וארא כים זכוכית בלול באש ואת המתגברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנרות אלהים בידיהם

³וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השם לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים

⁴מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך

⁵ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים

⁶ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח וחגורים אזורי זהב על לבביהם

⁷ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים החי לעולמי העולמים

⁸וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים

הפרק 16

אשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת האלהים ארצה

²וילך הראשון וישפך את קערתו על הארץ והי שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחווים לצלמה

³וישפך השני את קערתו על הים והי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים

⁴וישפך השלישי את קערתו בנהרות ובמעיינות המים והיו לדם

⁵ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה ההוה והיה והקדוש כי כן שפטת

⁶ כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא
⁷ ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך
⁸ וישפך המלאך הרביעי את קערתו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם באש
⁹ ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו
לתת לו הכבוד
¹⁰ וישפך החמישי את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם
¹¹ ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם
¹² וישפך הששי את קערתו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה למלכים אשר
ממזרח שמש
¹³ וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים
¹⁴ כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא
הגדול יום אלהי הצבאות
¹⁵ הנני בא כגנב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו
¹⁶ ויאסוף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון
¹⁷ וישפך המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה
נהיתה
¹⁸ ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמהו למן היות אדם על הארץ רעש כזה
גדול עד מאד
¹⁹ והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני אלהים לתת
לה כוס יין חמת אפו
²⁰ וינס כל אי וההרים לא נמצאו
²¹ וברד כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות מכת הברד
כי כבדה מכתו מאד

הפרק 17

יבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה
הגדולה הישבת על מים רבים
² אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה
³ ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה
שבעה ראשים ועשר קרנים
⁴ והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות
וטמאת תזנותה
⁵ ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה
⁶ וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה
⁷ ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת
שבעת הראשים ועשרת הקרנים
⁸ החיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמם
איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא
⁹ בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת עליהם
¹⁰ ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא עמד יעמד
לעת מעט
¹¹ והחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון
¹² ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת
ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה

¹³ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה
¹⁴המה ילחמו בשה והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים
והבחירים והנאמנים
¹⁵ויאמר אלי המים ההם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה וגוים ולשנות
¹⁶ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה
ואתה ישרפו באש
¹⁷כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי
ישלמו דברי האלהים
¹⁸והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ

הפרק 18

אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו
²ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל
עוף טמא ונמאס
³כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענגיה העשירו
⁴ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה
⁵כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה
⁶שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים
⁷כאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל
ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה
⁸על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט
אתה
⁹ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה
¹⁰ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת
בא משפטך
¹¹וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם
¹²את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל
כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש
¹³וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש
אדם
¹⁴והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד
¹⁵ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו
¹⁶ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה
אחת החרב עשר גדול כזו
¹⁷וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק
¹⁸ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה
¹⁹ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה
כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרב
²⁰רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה
²¹וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלח רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בבל
העיר הגדולה ולא תמצא עוד
²²וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות כל ישמע עוד בתוכך וכל
חרש וחשב כל ימצא בך עוד וקול רחים כל ישמע עוד בקרבך

²³ ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפך תעו כל הגוים

²⁴ ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ

הפרק 19

אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו

² כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו

³ וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים

⁴ ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו

אמן הללויה

⁵ וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים עם הגדולים

⁶ ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות

⁷ נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה

⁸ וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים

⁹ ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים

¹⁰ ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחריך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה

¹¹ וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם

¹² ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו

¹³ והוא לבוש בלבוש מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים

¹⁴ וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור

¹⁵ ומפיו יצאת חרב חדדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות

¹⁶ ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים

¹⁷ וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול

¹⁸ ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים

¹⁹ וארא את החיה ומלכי הארץ ואגפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו

²⁰ ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניך אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחווים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בגפרית

²¹ והנשארת נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם

הפרק 20

ארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול

² ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרוהו לאלף שנים

³ וישליכוהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער

⁴ וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים

ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים

⁵ ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה

⁶ אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים

⁷ ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו

⁸ ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים

⁹ ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם

¹⁰ והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש וגפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים

¹¹ וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום

¹² וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם

¹³ ויתן הים את מתיו והמות והשאל נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם

¹⁴ והמות והשאל השלכו באגם האש והוא המות השני:

¹⁵ וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש

הפרק 21

ארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד:

² וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה

³ ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם

⁴ ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו

⁵ ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם

⁶ ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם

⁷ המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן

⁸ אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאלים והמרצחים והזנים והמכשפים ועבדי האילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש וגפרית אשר הוא המות השני:

⁹ ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השם

¹⁰ ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים

¹¹ ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח

¹² ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל

¹³ שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב

¹⁴ ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השם

¹⁵ וביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה

¹⁶ ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה

וקומתה שוים המה

¹⁷וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך

¹⁸ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה

¹⁹ומוסדות חומת העיר מרובצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת

²⁰החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך אחד העשר לשם שנים העשר אחלמה

²¹ושנים עשר השערים הם שתיים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה

²²והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשח

²³והעיר איננה צריכה לאור השמש ולגנה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השח

²⁴והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה

²⁵ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם

²⁶והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם

²⁷ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השח

הפרק 22

יראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשח

²ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים

³וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשח יהיה בה ועבדיו ישרתו

⁴והמה יראו את פניו ושמנו על מצחותם

⁵ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים

⁶ויאמר אלי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה

⁷הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה

⁸ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם ויהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר הראני את אלה להשתחות לו

⁹ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיק הנביאים ולשמרים את דברי הספר הזה לאלהים השתחוה

¹⁰ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד

¹¹החומס יוסיף לחמס והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש

¹²והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו

¹³אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון

¹⁴אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים

¹⁵ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזנים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשהו

¹⁶אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד ותולדתי כוכב נגה השחח

¹⁷והרוח והכלה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנם

¹⁸מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו האלהים את המכות הכתובות בספר הזה

¹⁹ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלהים את לחקו מעץ החיים ומעיר הקדש

הכתובים בספר הזה

²⁰המעיד את אלה אמר אמנם כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע

²¹חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן